

301 WET van 14 juli 1960, houdende goedkeuring van het op 19 mei 1956 te Genève gesloten Verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (CMR), met Protocol van ondertekening.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het vanwege Ons op 19 mei 1956 te Genève voor het Rijk in Europa ondertekende Verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (CMR), met Protocol van ondertekening, ingevolge artikel 60, lid 2, van de Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal behoeft, alvorens te kunnen worden bekrachtigd;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. Het vanwege Ons op 19 mei 1956 te Genève voor het Rijk in Europa ondertekende Verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (CMR), met Protocol van ondertekening, waarvan de Engelse en de Franse tekst, alsook de vertaling in het Nederlands, zijn geplaatst in *Tractatenblad* 1957, 84, wordt voor Nederland goedgekeurd.

Artikel 2. Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 14 juli 1960.

JULIANA.

De Minister van Justitie a.i.,

E. H. TOXOPEUS.

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,

E. G. STIJKEL.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. DE QUAY.

Uitgegeven de negende augustus 1960.

De Minister van Justitie a.i.,

E. H. TOXOPEUS.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 59/60, 5824; Hand. II 59/60, bladz. 4045,

Bijl. Hand. I 59/60, 5824; Hand. I 59/60, bladz. 2359.

302 WET van 14 juli 1960, houdende regeling van de formaliteiten, bedoeld in artikel 31, derde lid, van het op 19 mei 1956 te Genève gesloten Verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (CMR).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de formaliteiten te regelen, bedoeld in artikel 31, derde lid, van het op 19 mei 1956 te Genève gesloten Verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (*Trb.* 1957, 84);

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. De in de artikelen 31, derde lid, en 39, derde lid, van het op 19 mei 1956 te Genève ondertekende Verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (*Trb.* 1957, 84) bedoelde uitspraken, gedaan door een gerecht van een andere bij dat Verdrag partij zijnde Staat, worden in Nederland niet ten uitvoer gelegd, dan na verkregen verlof tot tenuitvoerlegging in de vorm, vermeld in artikel 430 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, van de rechtbank van het arrondissement, waarin de uitspraak moet worden tenuitvoergelegd.

Artikel 2. 1. Het verlof tot tenuitvoerlegging wordt gevraagd bij verzoekschrift door tussenkomst van een procureur.

2. Het verzoekschrift houdt tevens in de keuze van woonplaats in Nederland.

3. Bij het verzoekschrift wordt een gelegaliseerd authentiek afschrift van de uitspraak overgelegd, benevens de stukken, waardoor kan worden vastgesteld dat de uitspraak uitvoerbaar is in het land, waar zij is gegeven.

4. De rechtbank kan eisen dat de uitspraak en de overige overgelegde stukken worden vertaald in het Nederlands en dat deze vertaling voor eensluidend wordt verklaard door een in Nederland toegelaten beëdigde vertaler.

Artikel 3. 1. De rechtbank geeft haar beschikking met bekwame spoed, doch niet dan na verhoor, althans behoorlijke oproeping, van alle partijen in het geding waarop de uitspraak betrekking heeft.

2. De president bepaalt dag en uur voor het verhoor, alsmede de termijn, bij de oproepingen in acht te nemen. De oproepingen geschieden vanwege de verzoeker bij deurwaardersexploot. De verzoeker legt de bewijzen van oproeping vóór of bij het verhoor aan de rechtbank over.

3. De rechtbank kan, indien een opgeroepene niet verschijnt, zijn nadere oproeping bevelen. Hetzelfde geldt, indien een partij ten onrechte niet is opgeroepen.

4. De verzoeker en de andere partijen verschijnen bij procureur of vergezeld van een procureur.

5. Bij ongenoegzaamheid der overgelegde stukken wordt de verzoeker de gelegenheid tot aanvulling gegeven.

Artikel 4. 1. De beschikking der rechtbank is met redenen omkleed en wordt in het openbaar uitgesproken. De beschikking, waarbij het verlof tot tenuitvoerlegging wordt verleend, geldt jegens alle partijen en in het gehele land.

2. Ook indien van meerdere door de verzoeker opgeroepen partijen slechts één is verschenen, wordt de beschikking beschouwd als op tegenspraak te zijn gegeven.

3. De rechtbank kan bevelen dat de uitvoerbaarverklaring volledig gevolg heeft, niettegenstaande beroep, met of zonder zekerheidsstelling.

Artikel 5. 1. De beschikking der rechtbank is niet vatbaar voor verzet.

2. Het hoger beroep kan tegen de beschikking worden ingesteld binnen vier weken na de dag, waarop zij is gegeven, in geval van tegenspraak, en binnen vier weken na de dag der betekening in geval van verstek. Het wordt gebracht voor het gerechtshof.

3. In geval van hoger beroep vinden de artikelen 1, 2 en 3 en het eerste en derde lid van artikel 4 overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat slechts behoeven te worden opgeroepen de oorspronkelijke verzoeker en de andere partijen, die voor de rechtbank zijn verschenen.

Artikel 6. Beroep in cassatie kan tegen de beschikking van het gerechtshof worden ingesteld binnen vier weken na de dag, waarop zij is gegeven. De artikelen 1, 2 en 3 en het eerste lid van artikel 4 vinden overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de indiening van het verzoekschrift geschiedt door een advocaat, dat slechts behoeven te worden opgeroepen de partijen die voor het hof zijn verschenen, en dat deze partijen alleen bij een advocaat kunnen verschijnen.

Artikel 7. Geschillen over de tenuitvoerlegging van uitspraken, welke overeenkomstig deze wet uitvoerbaar zijn ver-

klaard, worden gebracht voor de rechter van de plaats van tenuitvoerlegging.

Artikel 8. Deze wet treedt in werking tegelijk met de inwerkingtreding voor Nederland van het in artikel 1 genoemde Verdrag.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 14 juli 1960.

JULIANA.

De Minister van Justitie a.i.,

E. H. TOXOPEUS.

Uitgegeven de *negende* augustus 1960.

De Minister van Justitie a.i.,

E. H. TOXOPEUS.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 59/60, 5824; Hand. II 59/60, bladz. 4045;

Bijl. Hand. I 59/60, 5824; Hand. I 59/60, bladz. 2359.